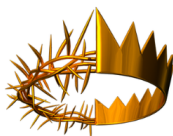

ДЕСЯТИНА ТА ПРИНОШЕННЯ: ВСЕ ПОВ'ЯЗАНО З ПОКЛОНІННЯМ

Еріка Ф. Пуні

ВІДДІЛ
УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСАМИ

ДЕСЯТИНА ТА ПРИНОШЕННЯ: ВСЕ ПОВ'ЯЗАНО З ПОКЛОНІННЯМ

Біблійне управління ресурсами — це повне посвячення серця Богові. Воно включає повернення Господньої десятини та добровільних приношень як вияв нашого духовного поклоніння. У ширшому контексті християнського управління цей аспект нашого відгуку часто називають «управлінням фінансовими ресурсами». Втім, управління фінансами також має включати відповідальне використання решти нашого заробленого доходу і благословень після того, як ми повернули десятину та віддали наші приношення. З огляду на мету цієї статті я зосереджуся лише на дослідженні десятини та приношень і тому, як здійснюються фінансові дари в Церкві адвентистів сьомого дня по всьому світі.

У Святому Письмі знаходимо сім теологічних реалій, які допомагають виявити біблійне підґрунтя для розуміння принципу повернення десятини та приношень Божим народом, через які вони поклоняються Йому.

У Святому Письмі знаходимо сім теологічних реалій, які допомагають виявити біблійне підґрунтя для розуміння принципу повернення десятини та пожертвувань Божим народом, через які вони поклоняються Йому. Це:

1. Визнання того, що Бог створив всесвіт і наш світ, у якому ми живемо. Наприклад, Буття 1:1 починається зі слів: «На початку створив Бог».

2. Вираження партнерства з Божественним. Як Божі управителі, ми живемо й існуємо згідно Його задуму. Нам довірено відповідальність піклуватися про всі Його ресурси у світі (Буття 1:26, 28).

3. Засвідчення вірності правлінню Ісуса у світі та у особистому житті (Мат. 6:33).

4. Визнання Божих благословень, які ми отримуємо завдяки Його доброті й великій благодаті в Христі Ісусі (Івана 1:14,16-17).

5. Відгук любові та вдячності, які виходять із серця (1 Івана 4:19). «Ми любимо [Його], бо Він перший полюбив нас».

6. Вмотивований вдячністю, вияв їхньої віри та довіри до Бога, Подателя і Життєдавця (Фил. 4:19).

7. Життя в завіті з Богом, в якому Він є і Спасителем, і Господом (Єрем. 29:12,13).

ГОСПОДНЯ ДЕСЯТИНА: ВИРАЖЕННЯ НАШОЇ ВІРНОСТІ

У тексті Левіт 27:32 міститься основний принцип повернення десятини в Біблії. Десятина — це фіксована частка, «десята частина» або десять відсотків від нашого загального доходу та прибутку від «усього».

Безперечно, Бог володіє всім у світі, проте Він, як Власник, претендує на цей особливий відсоток нашого доходу. Це Його частка і власність. Ми можемо повернути її завдяки тим благословенням, які Він уже дарував нам. З теологічної точки зору, ми не «платимо» десятину, оскільки це означало б, що гроші належать нам. Десятину ми «повертаємо» законному Власнику, а цей Власник — Бог.

Необхідно згадати ще один важливий аспект десятини. Він полягає в тому, що Бог визначає місце (скарбницю), куди потрібно повернути десятину, і кого (левітів і священників) підтримувати Своєю власністю.

Інші важливі біблійні принципи щодо десятини передбачають наступне: вона є святою для Бога; це духовний відгук, хоча й виражається в грошовій формі; це акт поклоніння, через який ми визнаємо Його суверенітет; і це вияв нашої вірності Йому. Все це про «правильні» стосунки з Богом (Мал. 3:7).

Необхідно згадати ще один важливий аспект щодо десятини. Він полягає в тому, що Бог визначає місце (скарбницю), куди потрібно повернути десятину, і кого (левітів і священників) підтримувати Своєю власністю. У цьому відношенні Бог конкретно висловився щодо десятини, і вона має використовуватися з особливою метою.

ДОБРОВІЛЬНІ ПРИНОШЕННЯ: НАЙКРАЩЕ ДЛЯ БОГА

Десятина та приношення багато в чому подібні, проте також значно відрізняються. Наприклад, у той час як десятина стосується певної кількості цілого (наш дохід), приношення стосуються якості дару. Зверніть увагу на цю Божу вказівку Своему народу, Ізраїлю: «Якщо якийсь чоловік з роду Ізраїля чи з приходців в Ізраїлі, приносить свій дар чи-то у зв'язку з будь-якими своїми обітницями чи просто з доброї волі в жертву всепалення, що приносять Господу, то щоб вони були прийняті, мають бути без вади

...» (Лев. 22:18,19). Основний принцип приношень полягає ось у чому: ми віддаємо Богові все найкраще та визнаємо, що Він — Той, від Кого походять всякі добрі дари (Якова 1:17).

Отож, питання стосовно Божих очікувань від нас, принесення Йому всього найкращого, полягає в наступному: «Як мені визначити, що найкраще?» Біблія містить дві підказки, які можуть допомогти нам у цій справі. Перша полягає в тому, що ми повинні приносити Богові жертву пропорційно до Його численних благословень, які ми отримали (Втор. 16:17). По-друге, ми маємо жертвувати з радісним серцем (2 Кор. 8:12; 9:6,7). Це особистий вибір у відповідь на найбільший і найкращий Божий дар, який коли-небудь був даний людству, а це Ісус Христос — Його Син (Івана 3:16). На практиці, наші найкращі приношення можуть становити відсоток, вищий за десять відсотків (більше, ніж десятина); це може бути ще десять відсотків (що дорівнює десятині); або ж це може бути відсоток нижчий або менший ніж десять відсотків наших прибутків. Сума приношень неважлива, оскільки наші приношення не обмежуються. Йдеться про якість, тобто найкраще з нашої власності, що ми віддаємо Богові. У випадку з вдовою, яка пожертвувала дві лепти в храмі, та жінка віддала все (Луки 21:4). Справжня міра нашої здатності приносити дари полягає не в тому, що ми жертвуємо, а в тому, що залишилося після того, як ми віддали. Управління — це «все моє у відповідь на все від Бога».

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ

ДЕСЯТИНА	ПРИНОШЕННЯ
-----------------	-------------------

Належить Богу	Належить Богу
Свята	Святі
Бог точно указує суму	Управитель визначає суму
Акт поклоніння	Акт поклоніння
Духовний відгук	Духовний відгук
Виражає вірність	Виражає вдячність
Для служителів	Для інших витрат, пов'язаних зі служіннями

СИСТЕМАТИЧНЕ ДАРУВАННЯ

Адвентисти сьомого дня практикують «систематичне дарування». Ось як це відбувається у реальному житті.

1. Систематичне дарування означає, що цей процес і суму, яку ми віддаємо як приношення, ми обмірковуємо з молитвою заздалегідь. Наприклад, процес може включати обговорення з іншими членами вашої родини задовго до суботи, щоб переконатися, що ми віддаємо Богові все найкраще і що ми жертвуємо з вдячним серцем. Ці дари *заплановані*.

2. Систематичне дарування передбачає, що ми відкладаємо Господню десятину в першу чергу, після отримання свого доходу. Дотримуючись цього принципу, ми утримуємося від використання *Божих грошей* для інших витрат.

3. Оскільки Господні гроші або десятину ми відділяємо спочатку, потім можемо відкласти наші регулярні приношення як складову нашого спільного поклоніння.

4. Біблія заохочує християн підтримувати фінансово потреби бідних та інші гідні справи. Наше управління фінансовими ресурсами має включати цей аспект.

5. Систематичне дарування враховує потреби пов'язані зі служінням Божої Церкви як на місцевому, так і на глобальному рівнях. Це одна з сильних сторін адвентистської системи приношень.

6. Систематичне дарування — це «регулярне» дарування. Сума не має значення. Важливе серце і мотив, який спонукає до дарування.

7. Систематичне дарування завжди зосереджене на Ісусі та Його жертві за нас. Він віддав усього Себе.

ДЕСЯТИНА	10% або 1/10
ДОБРОВІЛЬНІ ПРИНОШЕННЯ	+ більше десятини = дорівнює десятині - менше десятини
ПОЖЕРТВИ НА ПРОЄКТИ	+ більше десятини = дорівнює десятині - менше десятини

БОГ ОЧІКУЄ І ДЕСЯТИНУ, І ПРИНОШЕННЯ

Хоча Бог очікує, що ми, Його народ, повернемо Йому Його десятину та наші подячні приношення як вияв нашого поклоніння, мені здається, що для Нього приношення важливіші. Сумлінно повертаючи десятину Богові, ми просто віддаємо Йому те, що Йому належить. Отож, насправді ми нічого не даємо Богові. Християнська щедрість і жертвовність — це відгук на Божу благодать. Ці якості проявляються у тому, що ми робимо і що жертвуємо, окрім

десятини. Це справжня міра нашої любові до Бога. Більше того, наші дари також мають виявляти нашу турботу й піклування про тих людей, яким пощастило менше, ніж нам, тобто бідних і знедолених верств суспільства.

Через християнське управління ресурсами Бог запрошує нас до життя, яке ми розділимо з Ним. Так, ми можемо віддати Йому свої скарби, але Його більше цікавить наше серце, наше буття в цілому. Це найкраще, що ми можемо запропонувати Йому. «Тому благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму» (Рим. 12:1).

Еріка Ф. Пуні

Керівник Відділу управління ресурсів ГК.